

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Bernardini Scardaeonii Patauini Presbyteri de Castitate Libri Septem

Scardeone, Bernardino

Venetiis, 1542

Ex factis dictisq[ue] plurimorum illustrium uirorum confirmatur
masculinam uenere[m] fuisse semper abominabilem apud omnes nationes
cap. iiii

urn:nbn:de:hbz:466:1-30433

Ex factis, dictisq; plurimorum illustrium uirorum cōsuetudine, masculinam uenerem fuisse semper abominabilem apud omnes nationes. Cap. III.

Lothus uir sanctus licet inter impurissimos Sodomitae coniunctissime uersaretur (ut in sacra pagina legimus) adeo tamen abominatus est tam peruersam libidinem, ut multo satius duxerit filiarum pudorem (quod & ea quoque flagitiosa impuritas esset) nefariis ciuibus suis uiolandum sublicere, quam hospitem, qui ad se diuerterant pudicitiam prostituere: multo quidem minus graue fore existimans concedere impurissimis hominibus filiarum stuprum, quam tam nefariam hospitum uiolationem contra naturam iura permittere. Idem ferme praestitit senex ille Gabaonita, qui quum & ipse quendam adolescentem cum uxore, & puero hospitio recepisset: & noctu sollicitaretur à Gabaonitis, ut traderet illum ad abutendum, respondit. Habeo filiam uirginem, & hic habet concubinam, ambas ad uos adducam, ut uestram libidinem saturetis, tantum hoc immani scelere ne polluamini. Sed male cesit utriusque populo nefanda libido, quoniam illi dira flamma hi ad unum omnes ultori hostium gladio perierunt. Hoc autem flagitium Pausanias Lacedaemonius tanto studio fugiendum putauit, quod (ut legitur apud Platonem) asserere non dubitauerit, oportere legibus statuere quis omnino pueros amaret, quo quomodo id fiat: ne forte exoriatur inde foedisimae libidinis ardor, quum incertum sit, utrum corpus, an animus puerorum placeat: & nunquid propter uirtutem, an propter formam potius adamentur: & iccirco affirmabat probos, ac improbos pariter ab eiusmodi studiis coactione legis arcendos. Scatinus uero apud Romanos exorsus & ipse tantum scelus, legem tulit, qua puerorum concubitores grauissimo afficerentur supplicio. Extat & Platonis ipsius lex, qua mandat eum, qui puerum ad rem uenerem

DE COELIBATV

ui subegerit, non ab eo solum, cui est illata uis, uerum
 etiam a patre, si atreque posse interfici impune. Idemque
 auctor non modo eum, qui cum puero, sed etiam qui
 cum muliere innupta sic se miscuerit, morte afficiendum
 praecepit. Ab Euphrate fluuio (ut legitur apud Euse-
 bium) usque ad orientalem Oceanum, cui caedes, aut fur-
 tum obicitur, haud grauius punitur: sed qui pudorem
 masculo arripuerit, si res in lucem uenerit, tanto probro
 tantaque afficitur ignominia & dedecore ut e conspectu
 hominum, & e uita abire uoluntaria morte cogatur. In
 eadem plaga orientis (ut ibidem legitur) parentes, con-
 gnatosue, si rescuerint filios, propinquosue eiusmodi
 turpitudini subiecisse sese, absque uenia suis illos mani-
 bus interimere solitos: usque adeo scelus istud abhor-
 rent. Et propterea Aegyptiorum regum obsequiis (ut
 refert Diodorus) nullus deputabatur, aut emptitius, aut
 domi genitus seruus, sed nobilium tantummodo sacer-
 dotum filii ultra uiginti annos nat: ne quando rex mini-
 strorum sibi die noctuque assistentium forma captus, et
 allectus facilitate peccandi, quicquam forsitan turpe com-
 mitteret. At nec minus sapiens. C. Marii illustrissimi im-
 peratoris in ea re iudicium reputandum: qui, quum Cai-
 sius tribunus militaris ei ex sorore nepos, Coelio Plo-
 cio manipulario militi pudicitiam ui conaretur eripere,
 & ab illo inter obscenos furiosae ueneris impetus sus-
 ciperet: adductum ad se adolescentem, causa cogni-
 ta, non modo nullo eum affecit supplicio, sed pro con-
 stantione laudatum pudicitiae corona donauit: adiudicans
 talem uiolentiam aequae dignam nece, perinde ac si ei ui-
 tam uoluisset eripere. Nihil quoque minori seueritate
 libidinosi cuiusdam centurionis factum quae Clusii tribu-
 ni apud eosdem Romanos uindicatum est. Nam quum
 huic Cominius tribunus praebis diem ad populum dis-
 xisset, quod militem suum stupri appellasset, non expecta-
 uit ille ferri sententiam, sed fuga prius, deinde praetadio

exiliū uoluntaria morte iudicio sese subtraxit. Quāuis nec sic quoque fato functus excitatum populi odium extinguere potuerit, quin uel ita interemptus publice impudicitiae damnaretur: ut addictus scilicet infamiae, perpetuam tanti flagitii notam etiam ad inferos secum ferret. Accusauit & M. Marcellus, C. Capitolinum sibi in aedilitate collegam, quod ex intemperantia amoris eius filium tantae turpitudinis appellasset: qui quidem quā multas causas, multaque commentus esset effugia, in sece returque omnino obiecti criminis noxam: attamen odio tanti criminis, quum nulli testes alii affuerint, solo testis monio pudicissimi adolescentis, quod cum rubore, & lachrymis, iracundiaque mixta pudore protulerat, grandi est pecunia multatus. Sed & apud Graecos aduersus Periandrum Ambraciae tyrannum factas fuisse insidias, atque à suis ciuibus interemptum prodit Aristoteles: propterea quod interbibendum foede, quem amabat, puerum interrogasset, an existeret adhuc de se praegnans factus. Nec obscurum est (ut ad Romanos reuertamur) quanta eiusdem populi exarserit quondam seditio, quum ex domo foeneratoris addictus adolescens lacero uerberibus tergo prorupisset in publicum, clamans illas flagrorum notas iccirco pertulisse, quod uim corruptoris aequo animo pati noluerit. Ex quo miserantis populi eo usque indignatio procescit, ut ardentibus graui bello finibus, ad delectum nemo responderit, quousque per senatum sibi corruptoris supplicio fuerit satisfactum. Hanc eandem sanctitatem maiorum secutus Fabius Elburnus filium propriis manibus, ob eiusmodi foeditatem, facti ueritate comperta, oblitus praer indignatione paterni affectus necauit. Animosa, atque illustris uindicta Pausaniae Macedonis hoc loco nullo pacto est reticenda: qui quum in primis pubertatis suae annis ab Athalo Philippi regis propinquo stuprum per iniuriam passus fuisset, & effectus grandior id apud eundem re-

DE COELIBATV

gem sapius expoſtulāſſet in caſſum, nactus tandem oc-
caſionem, iram à ſupratore in ipſum regem cōuertens,
eum in maximo totius Græciæ ſpectaculo medium in-
ter duos Alexandros, filium dico & generum, occupa-
tum in quodam tranſitu locorum anguſtiis, & nihil tale
ſuſpicantem occidit, & ultionem quam de aduerſario
impetrare non poterat, ab iniquo iudice in præmium in-
iuriarum, & loco ample mercedis accepit. Sed neq; De-
moclis pueri Athenienſis facinus in conſimili re præcla-
riſſimum, ac dictu maxime memorabile, hoc loco præ-
tereundum putauit: qui deprehenſus in balneis, per inſi-
dias à Demetrio rege, quum intemperantiam illius ali-
ter uitare non poſſet, in lacum feruentis aquæ, qui pro-
ximus aderat, ſeſe proiecit, atq; eo cōſilio ultro moriens
ſe à uiolentia regis, & a tanto ſcelere uindicauit, uitam
malens perdere, q̄ pudorem. Haud multo ferme ſecius
Spurina adoleſcens Romanus, qui quum ob eximiam
corporis formam ſupra modum uexaretur, dehoneſta-
uit ſibi faciem gladio, ne ſua ſibi ſpecies negotium fa-
ceret, quo minus poſſet omnibus inculpata pudicitia
ſuæ ratio conſtare. Ab hoc autem ſagitio magnus ille
Alexander quantum abhorruerit, uel ex eo ſatis patet,
q̄ quum Philoxenus eius claſſis præfectus ſcripſiſſet ei
apud ſe duos pueros præſtanti facie, & egregia admo-
dum forma uenales eſſe, & num uellet emere percun-
taretur: tanta mox ira percitus egregius ille rex fuit, ut
ſapius uociferans rogaret aſtantes: nunquid unquam tā
obſcœnū aliquid de ſe audiuiſſent, ut Philoxenus hæc
ſibi probra precio duceret comparanda? Quocirca
reſcribens poſt multa iurgia, ac maledicta in illum,
iuſſit ipſum in malam rem cum ſuis eiſmodi mercis
bus ire. Eiſdem modeſtia fuiſſe legitur & Clodius
Albinus, qui (ut tradit Iulius Capitolinus) quum
mulierarius maxime haberetur, & inter primos ama-
tores: auerſæ tamen ueneri ſemper inſenſiſſimus fuit,

& in talem turpitudinem prosectorum acerrimus per-
secutor.

De continētia Socratis, & de Alcibiade ado-
lescente ultro eum ad hoc nefas blan-
ditiis prouocantem. Cap. V.

Longe diuersa mente ab his adolescentibus proxi-
me memoratis affectus fuit Alcibiades, alioq no-
bilissimus adolescēs, & summa ingenii gloria præ-
ditus, hic mihi nequaquam cum his pudicissimis adole-
scentibus memorandus, nisi me ad id præstans in ea re
Socratis uiri nunquam satis laudati continentia prouo-
casset: qui nullis prorsus blanditiis lasciuī adolescentis
pellīci potuit, ut in tantum flagitium laberetur. Fuit autē
Alcibiades genere, doctrina forma opibus, gratia, suo
æuo inter omnes Atheniēses insignis: qui diu cogitans
quam potissimum ratione, arctiori quāpiam beneuo-
lentia suum sibi præceptorem amabilius posset, & co-
pulatius deuincire: ultro gratificari ei in ea re cōstituerat,
quam ipse existimabat, licet falso, fore præcipuam ad
consequendam tanti præceptoris beneuolētiam: nescius
quantum ille ipse Socrates ab eiusmodi fœditate esset
alienus: & si consuetudine adolescentium admodum
delectari uideretur. Nā quæ non fecit mollis adolescēs,
& quæ machinatus non fuit (ut legimus apud Platonē)
dum per fœdam illam consuetudinem ei magis con-
ciliare sese uelit: Nam non prius à proposito destitit
se perhibetur, quàm noctu in eius amplexus irrepserit: à
quo tamen (ut ipse postmodum asseruit) non a iter sur-
rexit, quàm si cum patre, aut maiori natu fratre iacuisset.
De eo uero quod apud eundem auctorem Aristos-
phanes laudat, fictū utiq; esse cōstat, neq; ex animi sentē-
tia magis dictū, q̄ ad ostentationē ingenii & argumentā-
di causa à Platone disceptatum. At re uera Plato ipse in
suis legibus, hāc turpitudinē nefariā tanq̄ homicidii pec-